

Реалността

– **Ако реалността не е реална и е само в нашето съзнание, то преживяването ни за нея реално ли е?**

– Да, само то е реално. Илюзия е, че живееш живот. Ти не живееш живот, ти си в опитност и в непрекъснато творчество. Това е изтрито от вашата памет, с цел манипулация. Ако всеки човек знае, че е в илюзорен свят и преживява опитност – той ще се държи по друг начин. Ще бъде Светлина... проявена Любов.

– **Когато казваме, че живеем в илюзия, означава ли това, че живеем в илюзорен пашкул изграден от съзнанието ни?**

– Може и така да се каже.

– **И в този илюзорен пашкул се оглеждаме сами – себе си?**

– Точно така.

– **Как тогава взаимодействаме с останалите пашкули, на другите същества?**

– (смее се) Свързани сте с тях в едно семейство, защото всички сте Божествени. Пашкулът освен вътрешно има и външно отражение. Това, което преживява вътре в себе си, той отразява и навън. Това се поема от другите. Те също отразяват навън, като така проявяват тяхната вътрешна същност. Има вътрешно и външно отражение, но вътрешното е винаги първо. То е водещо, защото е свързано с Божественото, докато външното е свързано само с вътрешното отражение на човека, което се и мени.

– **Значи в един живот живеем в един пашкул, който е нашата реалност?**

– Да, а в друг живот – в друг пашкул, в друга реалност – също илюзорна. И всичките тези илюзии са една холограма, която е проектирана.

– **Какво се случва със стария пашкул, когато преминем към нов?**

– Старият се разтваря в океана на енергиите, на Божествеността. Непрекъснат процес, при който едни изчезват, а други се зараждат. И това се случва в един миг, колкото и да не може да го приеме човешкото съзнание.

– **Можем ли да кажем, че физическата вселена е оформена от събирането и сливането на много индивидуални пашкули, всеки от които е създаден от едно съзнание или група от съзнания?**

– Да и взаимодействайки създават една цяла вселена. За това казваме, че вселената постоянно се разширява.

– **Значи преди формирането на физическата вселена е имало огромен период, през който вселените не са били материални, а напълно илюзорни, появяващи се и изчезващи по волята на съзнанието.**

– Всичко се гради чрез съзнанието. Материята е илюзия. Реалността е единствено в Създателя. Той е реалност. Всичко друго е илюзия.

– **Нашата Вселена била ли е преди това част от друга?**

– Не. Тази вселена е най-млада в този отрязък на Мирозданието. Тя е на 5 еона. Тя е изградена от кристалната същност на Създателя. Да кажем, че тези „пашкули“ са били кристално чисти. Те са изградили тази вселена, но дуалността я е затъмнила.

– **Колко са вселените в този отрязък на Мирозданието?**

– Дванадесет. Структурата е следната: представи си едно колело от велосипед. В основата (главината) е Създателя и има 12 спици около него – на всяка по една вселена. Всяка от тези 12 вселени също играе ролята на главина около която отново има 12 спици с 12 вселени, около тях отново и т.н. Това е принципът, на който се разраства Мирозданието.

– **А разраства ли Бог дуалността или тя е определена само за някои зони?**

– Почти навсякъде е. Само при архангелите, ангелите и останалите от Свещената йерархия няма дуалност. Много същества от галактиките и планетите са приели и проявили Любовта, но някъде там... около тях дреме дуалността и може да бъде активирана всеки момент. Подобно на сфера, в която на върха е Светлина, но на дъното, почти до горе е тъмнина, която може да бъде събудена.

– **Съзнанието ли определя пространството?**

– Да, то определя и времето.

– **Бог ли създава времето?**

– Какво значи създава? Самата илюзия извиква в съществуване времето, за да се състоят тези проявления.

– **Тогавя душиите-фрагменти създават времето?**

– (сmee се) Бог Е душиите-фрагменти и те СА Бог.

– **Значи, човек трябва ли да разглежда всички събития като част от едно интерактивно цяло?**

– Да, така трябва да се разглежда.

– **Може ли Времето да бъде оприличено на вибрация – еднаква във цялата физическа вселена?**

– Не. Времето е като деление от един голям метър. То е интервал... число.

– **Съществува ли отправна точка за времето или тези точки са различни в различните вселени?**

– Всяка вселена, както и всяка планета си има своя отправна точка. На Марс е едно, на Венера – друго, а на Сатурн времето е много забавено.

– **Каква е ролята на звука във Всемира?**

– Звукът е вибрацията?

– **Има ли основен тон на Всемира?**

– Да. Към този тон се стреми да вибрира всичко. Създателят е не само Светлина, а и звук. Тези, които са проявили изцяло Любовта се доближават до този тон, доближават се до Създателя.